

UDENRIGSMINISTERIET

Den 13. december 1985

NOTAT

**Konklusioner fra Det europæiske Råds møde den 2.-3. december 1985 i Luxembourg
Afsnittet om Europa-Parlamentet**

1. Som det fremgår af den indledende tekst til afsnittet om Europa-Parlamentet, er der to udestående spørgsmål. Den følgende redegørelse kommenterer teksten i dennes foreliggende udgave, dvs. uden at der er fundet en endelig formulering på de to nævnte punkter.

2. De eksisterende procedurer, der regulerer forholdet mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet i EF's lovgivningsproces, forbliver i kraft. De berøres således ikke af iværksættelse af den forudsete samarbejdsprocedure. Det drejer sig om:

For det første traktatens bestemmelser om høring af Parlamentet. Det fremgår af hver enkelt artikel, om beslutning i medfør af den pågældende artikel kræver høring af Parlamentet og/eller Det økonomiske og sociale Udvalg. Ud over denne obligatoriske høring har Kommissionen med Rådets indforståelse gennem en årrække foretaget fakultativ høring af Parlamentet og/eller Det økonomiske og sociale Udvalg på en række områder, hvor der ikke foreligger høringspligt.

For det andet samrådsproceduren, som blev udarbejdet i 1975 i forbindelse med indgåelse af Budgettraktat II. Teksten til denne samrådsprocedure fremgår af vedlagte bilag. Denne procedure vedrører Fællesskabets almenyldige retsakter, der har betydelige finansielle følgevirkninger, og hvis vedtagelse ikke kræves i medfør af allerede eksisterende retsakter.

Det gælder for såvel høringspligt som samrådsprocedure, at disse kan benyttes af Parlamentet til alene eller sammen med et eller flere medlemslande at træne Fællesskabets lovgivningsproces.

For så vidt angår høringspligten kan Parlamentet ved tilbageholdelse af høringssvar tvinge Rådet til ustandseligt at benytte sig af særlige procedurer for at kunne træffe beslutning. Det kom til udtryk, da Parlamentet i 1981 vedtog en ny forretningsorden.

For så vidt angår samrådsproceduren fremgår det af punkt 6, at denne ikke nødvendigvis skal bringes til ophør inden for en bestemt tidsfrist, hvilket gør, at Europa-Parlamentet og et eller flere medlemslande til stadighed kan forlange samråd.

De gældende bestemmelser for samspillet mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet giver således Parlamentet muligheder for at træne Fællesskabets lovgivningsproces over et meget bredt område, idet den langt overvejende del af Fællesskabets retsakter enten kræver høring af Parlamentet eller falder ind under samrådsproceduren.

På tilsvarende måde kan det siges, at traktatens nuværende bestemmelser giver Parlamentet mulighed for at igangsætte en forfatningsstrid over for Rådet, hvis Parlamentet måtte ønske det.

Ud over trænering af lovgivningsprocessen kan Parlamentet således afsætte Kommissionen og hermed tvinge medlemslandene til enten at genindsætte Kommissionen eller at udnævne en ny Kommission. I begge tilfælde kan Parlamentet på ny afsætte Kommissionen. Parlamentet har også mulighed for at forkaste EF's budget. Det har Parlamentet gjort ved to lejligheder, men begge gange har Parlamentet efterfølgende accepteret et nyt budgetforslag. Der er imidlertid ikke regler i traktaten, som stiller sig i vejen for, at Parlamentet ligeledes forkaster det nye budgetforslag, som Rådet måtte udarbejde.